

Krajewski Park Krajobrazowy ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Krajewski krajobraz znacznie różni się od innych regionów województwa kujawsko-pomorskiego. Tworzy on rozległe widoki w pofalowanym terenie urozmaiconym kompleksami leśnymi. Malownicze pola, rozsiane pomiędzy nimi niewielkie osady, czyste jeziora i ciekawostki przyrodnicze zadowolą wszystkich szukających nowych wrażeń na nieutartych szlakach.

O Parku

Krajewski Park Krajobrazowy jest najmłodszym i największym parkiem krajobrazowym w województwie kujawsko-pomorskim. Został utworzony z inicjatywy lokalnej społeczności w 1998 roku. Aktualna łączna powierzchnia Parku liczy 73 850 ha i łączy 6 gmin: Sępólno Krajewskie, Więcbork, Kamień Krajewski, Sośno, Kęsowo i Mroczka. Głównym celem powstania Parku jest zachowanie unikalnego środowiska przyrodniczego, swoistych cech krajobrazu oraz wartości historycznych i kulturowych charakterystycznych dla Pojezierza Krajewskiego.

Nazwa Krajna wiąże się z położeniem tego obszaru na skraju Pomorza i Wielkopolski, które po zaborze pruskim wróciły w granice Państwa polskiego. Lokalizacja taka powoduje, że nakładają się tu elementy i uwarunkowania przyrodnicze, kulturowe oraz historyczne, które podkreślają atrakcyjność. Park jest obszarem obejmującym najmniej zniekształcony przyrodniczo fragment Krajny. Ze względu na niskie uprzemysłowienie Krajewski Park Krajobrazowy wyróżnia się nieskażonym powietrzem, czystymi jeziorami oraz malowniczym i wyjątkowym krajobrazem.

Główne atrakcje

Na terenie Krajewskiego Parku Krajobrazowego swoim pięknem urzeka pięć rezerwatów przyrody („Lutowo”, „Gaj Krajewski”, „Buczyna”, „Dęby Krajewskie”, „Jezioro Wieleckie”) oraz zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Torfowisko Messy” o powierzchni 634,45 ha.

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Torfowisko Messy” obejmuje unikalne torfowiska, bór bagienny oraz łąki, z których swój początek bierze rzeka Orla. „Gaj Krajewski” – to rezerwat chroniący fragment lasu dębowo-bukowego ze specyficznym runem. Poszczególne okazy buków i dębów nierzadko przekraczają wysokość 30 m, a średnica w pierśnicy wynosi ponad 150 cm. W części rezerwatu znajduje się fragment podmokłego lasu. Porastają go olsza, leszczyna, a w runie występuje niecierpek pospolity, lilia złotogłów, wawrzynek wilczełyko, kokoryczka okółkowa oraz przylaszczka pospolita. Występują tutaj licznie także trawy: kostrzewa leśna, perlówka zwisła, trzcinnik leśny, prosownica rozpierzchła. Rezerwat „Buczyna” powstał w celu zabezpieczenia lasu z dorodnym drzewostanem bukowym. Ponad 100-letnie buki charakteryzują się bardzo wysoką jakością, dlatego też przy zgodzie Regionalnego Konserwatora Przyrody jest pozyskiwany z nich materiał nasienny do nowych zalesień, po to aby służyły przyszłym pokoleniom.

Park obfituje w wiele zabytków architektury sakralnej i świeckiej, m.in. dworki, pałace, zespoły pałacowo-parkowe, kościoły, które można podziwiać przemierzając szlaki piesze i rowerowe. W szczególności warto zwiedzić ruiny pałacu w Runowie Krajeńskim, kościół o konstrukcji szachulcowej oraz zespół pałacowo-parkowy w Sypniewie, a także pałac Komierowskich w Komierowie. Ciekawym punktem widokowym jest kamienno-ceglany most kolejowy w Obodowie, z którego rozpościera się widok na malowniczo meandrującą dolinę rzeki Sępolenki.

W krajobraz Parku na stałe wpisały się sędziwe drzewa, które niejednokrotnie są pomnikami przyrody. Na tym typowo rolniczym terenie rozrzucone są liczne oczka wodne oraz zadrzewienia śródpolne wzbogacające walory krajobrazowe. Występują tu liczne gatunki będące pod ochroną, takie jak bocian czarny, czaple siwa i biała, rybołów, bielik, puchacz, bąk, czy masowo żuraw, który jest charakterystycznym symbolem Parku.

W Krajeńskim Parku Krajobrazowym uwagę zwracają liczne formy ukształtowania terenu po ostatnim zlodowaceniu, zwłaszcza ozy czyli silnie wydłużone pagórki o wysokości najczęściej kilkunastu metrów i długości nawet kilku kilometrów, które są licznie nagromadzone na terenie Parku. Najwyższe wzniesienie w Parku, tzw. Czarna Góra w Górach Okaskich, gm. Kamień Krajeński, jest jednocześnie najwyżej położonym punktem w województwie (189 m n.p.m.).

Turystyka

Bogate walory przyrodniczo-krajobrazowe dały podstawę do rozwoju turystyki. Duże odległości od większych aglomeracji miejskich, powodują, że teren Krajeńskiego Parku Krajobrazowego jest wspaniałym miejscem dla każdego kto szuka ciszy, spokoju, czystego powietrza i pięknej przyrody. Te wszystkie walory oraz bogata baza hotelowo-turystyczna stwarzają warunki idealne do rekreacji.

Można tu uprawiać wiele form aktywnego wypoczynku poczynając od turystyki pieszej poprzez konną, rowerową, wodną, aż do agroturystyki. Zwiedzanie na terenie Parku ułatwiają szlaki turystyczne prowadzące do miejsc najbardziej atrakcyjnych pod względem krajobrazu, przyrody oraz wartości historycznych.

Duża powierzchnia zachęca do odwiedzenia tych terenów na rowerze. Przez północną część Parku przebiega tranzytowy szlak rowerowy „Naszyjnik Północy”. Z kolei w południowym sąsiedztwie Parku w okolicach Witosławia i Mroczy przebiega międzynarodowa trasa rowerowa R-1 prowadząca z Francji do Łotwy. Występujące na terenie KPK ciekie wodne jak Sępolenka mogą stanowić atrakcyjne trasy dla turystyki kajakowej.

Przyjezdni mogą przenocować w ośrodkach wczasowych, hotelach, czy też gospodarstwach agroturystycznych. Zaplecze gastronomiczne stanowią restauracje, kawiarnie, bary oraz stołówki przy ośrodkach wczasowych. Wyżywienie dla swoich gości oferują również gospodarstwa agroturystyczne. Turyści mogą skorzystać z pól namiotowych np. nad Jeziorem Juchacz w gminie Sępólno Krajeńskie. Gospodarstwa agroturystyczne oferują przejażdżki konne, łowienie ryb. Wiele spośród ośrodków wczasowych posiada wypożyczalnie sprzętu wodnego i sportowego jak rowery wodne, kajaki oraz łódki.

Wędrując po Krajinie znajdziesz ciekawe i nowe miejsca w każdej gminie z terenu KPK.

Krajeński Park Krajobrazowy
Język Niezdefiniowany

Odnosiniki

[1] <https://kujawsko-pomorskie.travel/pl/krajenski-park-krajobrazowy>